

[Bausgaard.]

i januar måned til 283 mill. kr. ligger der heri helt klart et varsko om, at der er noget under opsejling med valutasituationen, som vi endnu ikke har konstateret i tal. Jeg tror, man må erkende, at der sandsynligvis er sket ting med hensyn til valutaudviklingen, som ikke vil kunne indhentes af de indtægter, vi har fra skibstærten, og de indtægter, vi vil få i den kommende sæson fra turisterne. Jeg tror derfor, det må være absolut tilrådeligt at blive inden for den grænse, der er sat for skattelettelse.

Jeg må endnu en gang sige til det ærede medlem hr. Foged, at jeg tror, det er en farlig agitation, når det ærede medlem giver udtryk for, at en betydelig skattelettelse af den art, som venstre og de konservative har foreslået, ville have haft væsentlig indflydelse på de overenskomstforhandlinger, som har fundet sted. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at det i forhandlingerne ville have været uden betydning. Jeg sagde det under førstebehandlingen: når man reelt for de laveste lønninger yder en skattelettelse på vel fra 3-4 op til 6-7 kr. om ugen, kunne man ikke forvente, at det skulle få væsentlig indflydelse på de overenskomstforhandlinger, der blev ført. Jeg advarer mod denne tale, for den kan ikke holde for virkelighedens nøgterne bedømmelse.

Det ærede medlem hr. Poul Møller siger henvendt til den højtærede finansminister, at ministeren er for pessimistisk. Det ærede medlem spørger, hvem det går ud over, hvis man er for optimistisk, og svarer selv: da i hvert fald ikke skatteyderne. Jeg er sikker på, at det netop ville gå hårdest ud over skatteyderne, hvis man anlagde for optimistisk et skøn og fulgte det ærede medlems råd om på grundlag af dette optimistiske skøn at give en meget stor skattelettelse; det vil være skatteyderne, der bagefter må bære den egentlige byrde, hvis man går ud over det, der viser sig valutarisk og omkostningsmæssigt forsvarligt. Jeg tror derfor, at det i allerhøjeste grad ville blive skatteyderne, der i sidste ende ville blive sorteper, hvis man gik for optimistisk til værks, hvis man fulgte de ønsker, der bygger på en mere optimistisk bedømmelse, end den den højtærede finansminister har anlagt.

Jeg er altså kommet til det resultat, at en virkelig bedømmelse af forbrugspresset

og dermed den valutariske situation tilsiger os i hvert fald ikke at gå videre. Det må ikke glemmes, at med den skattelettelse, der er givet på det amtskommunale og det kommunale område, er der i hvert fald i år givet en samlet skattelettelse, der kommer op på den anden side af de 400 mill. kr. Jeg tror, man må erkende, at alt taget i betragtning vil der hermed ske en forøgelse af forbrugspresset, som er absolut i overkanten af det, landet kan tåle.

Jeg skal med disse bemærkninger henstille til folketinget, at man følger flertallet og den højtærede finansminister med hensyn til ændringsforslagene.

Aksel Larsen: Som jeg sagde allerede ved første behandling, erkender vi, at der i det forslag, den højtærede finansminister fremsatte for folketinget, var ret væsentlige skattnedsættelser. At vi anerkender dette, betyder imidlertid ikke, at vi anerkender det som rigtigt, hvad der kategorisk er erklæret fra regeringens og regeringspartierne side, at yderligere skattelettelse kan der ikke være tale om, og at man kun havde de sagnagtigt berømte 300 mill. kr. at rokere med; der kunne flyttes om på klodserne, men man kunne ikke forandre antallet af klodser.

Forholdet er jo det, at nedsættelsen af de direkte skatter sker i forhold til indtægterne, men da indtægterne er steget, formindskes statens provenu ikke. Det stiger derimod. Det forøges således, at det i 1961-62 vil være 550 mill. kr. større end i 1960-61, og der budgetteres formentlig noget forsigtigt, omend vel ikke overforsigtigt, med, at der i 1961-62 vil blive et overskud på statens drifts- og anlægsbudget på 1 025 mill. kr. Vel sker der altså en skattelettelse i forhold til skatteydernes indtægter, men statens indkomster formindskes ikke; de forøges, og statens overskud formindskes kun lidt, i alt fald efter det budget, der er lagt.

Den højtærede finansminister har her i salen såvel som i udvalget kategorisk erklæret, at han ikke kan nøjes med mindre overskud på drifts- og anlægsbudgettet. Hvis han får mindre overskud, vil det gå galt med valutaen, det vil gå galt med de nødvendige investeringer, og vi risikerer, at det går galt med beskæftigelsen. Han blev